

[Flemming Hansen]

måske kun 10 sekunder af mine 15 minutter – så det er såmænd ikke det, der skulle skille os ad, altså om det dér kom med eller ej i den samlede reform. Det tror jeg ikke.

Men så til hr. Glønborg: Jeg synes, man skal være opmærksom på, at mange mennesker i eksempelvis den offentlige sektor tager dette at have pension som noget naturligt, for her har man heldigvis dette udmærkede system. Men for folk i den private sektor, som f.eks. får 200.000 kr. eller 300.000 kr. i goodwill, som har været skattefri indtil nu, for dem betyder det altså ganske meget i resten af deres tilværelse, hvis de eksempelvis – som det var muligt for et par måneder siden – kunne få 10 pct. af det beløb i forrentning resten af deres liv. Det er ganske mange penge oven i folkepensionen.

Så siger hr. Glønborg, at Kristeligt Folkeparti gerne vil være med til at lukke for skatte-tænkning. Jamen det har vi heller ikke noget imod i Det Konservative Folkeparti, vi vil bare ikke have, at det sker med tilbagevirkende kraft. Og jeg sagde netop til skatteministeren: O.k., sæt datoen, som den er sat, så man fremover kender betingelserne. Men når man handlede ejendom eller goodwill og gik ud fra forholdene for 5-10 år siden, kendte man kun de betingelser, der gjaldt indtil den 19. maj, og det er den effekt, som jeg synes at Kristeligt Folkeparti skulle tænke på. Situationen var jo nemlig sådan for 10 år siden, da man havde den goodwillbeskatning, som hr. Glønborg henviste til, at da kostede det pågældende objekt det dobbelte, og så var det i orden. Men det er markedet jo slet ikke til i dag, og derfor er der i virkeligheden ikke så mange muligheder for at regulere ved prisen, som man havde før i tiden.

Til skatteministeren: Det er klart, jeg har læst på lektiën, jeg har faktisk aldrig læst noget så grundigt som det her. Men jeg tror da, at skatteministeren vil være enig i, at vurderingen er kolossalt lav i dag; erhvervsjendomme har vel aldrig været så billige, som de var omkring den 19. maj, og det må da også indgå i de overvejelser, skatteministeren har gjort sig. Og stadig vil jeg sige: Lad dog reglerne gælde for de nye køb, ikke for de gamle.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Skatteministeren var bange for, at debatten ville blive afsporet, hvis man tog udgangs-

punkt i det, der rent faktisk står i forslaget vedrørende ejendomsavancebeskatningen. Jamen skatteministeren må jo vide, at i realiteternes verden forholder det sig sådan, at har man erhvervet en erhvervsjendom, en udlejningsjendom eller noget andet for f.eks. 20 år siden i tillid til de regler, der var gældende dengang, fik man en prisstigning indtil for 5-6 år siden, da botten begyndte at vende, og hvor vi i dag er ude for, at efter den sidste almindelige vurdering har kun halvdelen den værdi, de burde have. Og eftersom vurderingsmyndighederne rent faktisk har pligt til at ansætte værdien af ejendommen til dens pris i handel ogandel baseret på kontantprisen ved en ny vurdering, kan man jo ikke gøre meget ved det.

Det betyder, at man indfører denne beskatning på et tidspunkt, hvor den fremover vil klinge allermest ud, fordi man får så lav en anskaffelsessum. Og derfor, hr. skatteminister, bliver det beskatning med tilbagevirkende kraft, uanset hvordan man vender og drejer det fra skatteministerens side. Jeg vil sige, at det er smart fundet på.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg synes, det er betagende, at efter at skatteministeren grundigt har forklaret, hvad indgangsværdien er, og hvilke muligheder der er for at få den reguleret, skal to ordførere alligevel optræde og fastholde, at der er tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft.

De mennesker, der købte ejendom for 20 år siden, har kunnet realisere en række gevinster, som ikke bliver beskattet, fordi det er gjort inden den 19. maj. Udgangspunktet er altså, at man tager en indgangsværdi, som skal være den ansatte ejendomsværdi pr. 1. januar 1993, for at tage hensyn til eventuelle prisstigninger siden da; man kan også vælge at lægge et 10 pct.s-tillæg til, og man kan også få en ny vurdering.

Men nu bliver problemet altså, at vurderingerne er alt for lave – og det efter at vi har haft debat på debat i denne sal om, at vurderingerne var alt for høje. Jeg synes ikke, der er konsekvens i navnlig fru Kirsten Jacobsens argumentation. Anser man vurderingerne for at være for høje, eller anser man vurderingerne for at være for lave? Man kan ikke bare lige vælge, hvad der passer én i den givne situation.